

сълзы и сунругата му и дъщеря му. Подирь заповѣда да са приготви вечеря и покани гостытъ да сѣднѣтъ на трапезата. А Товій му рече, че нито ще ѣде, нито ще пие ако по напрѣдъ не му даде дъщеря си за жена. Тогазь Рагуиль му отговаря: Богъ наистина послуша молбытъ ми и ва доведе тука за да са ожени тѣзи ти роднина. И тѣй нѣмай сумнѣніе, днесъ ти я давамъ за жена.“ — Като са подписа, слѣдователно, брачныйтъ записъ, сѣднѣхъ на трапезата и благодарѣхъ и славѣхъ Бога. (Тов. ѿ. 3. 1—19.).

§. 147. *Гаваиль дохожда на свадбата на Товія.*

Рагуиль помоли Товія да остане петнайсетъ дни въ кѣщата му. Товій като са склони на желаніето му моли ангелътъ да иде самъ си при Гаваила за да приеме парытъ. И тѣй ангелътъ зе двѣ камилы отиде въ Рага, вручи на Гаваила записътъ, пріе заетытъ пары и доведе и него на свадбата на Товія. (Тов. ѿ. 20—2.).

§. 148. *Безпокойствието на Товита и на жена му.*

Между туй старый Товитъ бѣше въ душевно безпокойствие, дѣто сынъ му са забави да савърне, и си думаше: „Защо са забави толкозь сынъ ми? — Да не е умрѣлъ Гаваиль че нѣма кой да му плати онѣзи пары?“ — И тѣй и двамата родители наченѣхъ да плачѣтъ; но най много майката бѣше въ неутѣшна скърбъ. За туй тя ката день излѣзваше и обыкалѣше сичкытъ пѣтища, отъ дѣто са надѣяше че ще савърне сынъ ѿ, за да го види отъ далечъ като са зададе. (Тов. і. 1—1.).